

buiten band

Voor leden door leden

Jaargang 40 - Winter 2021
Uitgave van de Vereniging
van voormalig medewerkers ANWB
Lid van Koepel Gepensioneerden

vg-anwb

www.vg-anwb.nl

Buitenband is het kwartaalblad van de Vereniging van voormalig medewerkers ANWB, de VG-ANWB.

Redactie

Marga Feenstra, hoofdredacteur
Mieke Geursen
Frans de Kok
Chris Soudan

Mail

buitenband@vg-anwb.nl

Bijdragen van

Rien Boonstoppel
Willy Bosch
Jos Dillen
Rudi ter Heide
Hendrik & Lief
Oscar Hoogendoorn
Intratuin Zoetermeer
Joop Karsemeijer
Henk en An van de Koolwijk
Beno Koens
Museum Beelden aan Zee
José Noordman
Gerard de Regt
Thijs Tuurenhout
SeniorWeb
Suzanne Vrolijk
Sophie van Wijk

Vomgeving

Chris Soudan
vormgeving@vg-anwb.nl

Puzzel

Hans Middelraad
puzzel@vg-anwb.nl

Illustratie

Hendrik & Lief
agenda's, kalenders en albums
www.hendrikenlief.nl

Druk Buitenband

Grafia Media Groep, Pijnacker

Kopij volgend nummer

In overleg met de redactie,
uiterlijk 25 januari 2022 naar:
buitenband@vg-anwb.nl

Dit lees je in

~~2021~~ 2022

Een bijzondere winter-Buitenband heeft de redactie gemaakt. Het begint al met de voorpagina waar u Henk en An van de Koolwijk ziet bij Intratuin Zoetermeer bij de kleurrijke kersttrein. Nog niet eerder kregen wij collega's op deze manier voor de lens. Dank!

Nog zoiets speciaals: het is precies 40 jaar geleden dat de actie Pak van je Hart voor Polen plaatsvond. Vanuit de ANWB was het Rudi ter Heide die in de organisatie zat. Joop Karsemeijer reed mee als journalist om daarover te berichten voor Autokampioen. Lees Rudi's verhaal vanaf pagina 14.

Nu we het toch over de ANWB hebben ... kent u het ANWB Kinderfietsenplan? Fietsen waar u niets meer mee doet, kunt u inleveren. Die worden dan opgeknapt of oude onderdelen worden hergebruikt en die opgepoetste ijzeren rossen gaan naar kinderen in gezinnen die het niet zo breed hebben. Wilt u weten hoe dat werkt? Frans de Kok schrijft erover vanaf pagina 18. Heeft u de foto's gezien bij het interview Dag ANWB en dan ...? Die zijn gemaakt in het Museum Beelden aan Zee. De indrukwekkende 'maskers' van Igor Mitoraj zijn nog tot en met 6 februari 2022 te zien in Scheveningen.

En dan zit het ineens op. 2021 wordt 2022, een mooi rond getal. 2021 is een bewogen jaar. We dachten corona te hebben weggeblazen, helaas is dat niet gelukt. Gedurende de zomer kon weer veel, misschien wel té veel ... Laten we hopen dat we in 2022 dit afgrijpselijke virus de kop kunnen indrukken.

Rest mij nog u fijne feestdagen te wensen en een heel gelukkig nieuw jaar.

Marga Feenstra

Hoofdredacteur Buitenband
buitenband@vg-anwb.nl

Hendrik & Lief

© Hendrik & Lief producties

Bezoek onze website: www.hendrikenlief.nl mail: info@hendrikenlief.nl

deze Buitenband

Actie Hart voor Polen

14

18

Tips voor een gezellige Kerst

20

ANWB Kinderfietsenplan

Coloms

- 9 Zijpaden
- 19 Dingen van de Dag

Interviews

- 6 Gesprek met RCP'er Michel Ponsen
- 10 Dag ANWB en dan...
- 25 Vitaal, Ruud Veenendaal

En ook ...

- 2 Voorwoord
- 4 Welkom, Jos Dillen
- 5 Wegwijs bij de VG-ANWB
- 5 Van het bestuur
- 8 RCP-berichten
- 14 Hart voor Polen
- 18 SeniorWeb, Tips en inspiratie voor een gezellige Kerst
- 20 ANWB Kinderfietsenplan
- 23 De SHOW, elektrische camper
- 24 Langs de meetlat van het leven
- 26 Pensioen & Zorg
- 27 Ledensecretariaat
- 28 Puzzel

Welkom

Wie Jos Dillen

Uit Lommel (België)

Werkte bij de ANWB als wegwacht in Geldrop

Mijn motto

Blijf in beweging

In de 43 jaar waarin ik werkzaam ben geweest als wegwacht in Geldrop, heb ik ongeveer tien groepchefs en tien managers 'versleten', allemaal leuke mensen. In het eerste jaar reed ik twee Renaults 4 total loss, daarna reed ik twee maanden in een 2CV wat mij best beviel. Gelukkig is het allemaal goed gekomen.

Mijn werk heb ik altijd met veel plezier gedaan, maar met pensioen zijn, is toch wel heerlijk. Ik sport graag en ben veel in beweging. Volleyballen, wandelen, zwemmen, voetballen, fietsen, enzovoorts. Dan heb ik ook nog eens vier kinderen en negen kleinkinderen en kijk ik graag naar hun sport om ze aan te moedigen. Handbal, hockey, voetbal, paardrijden, noem het maar op.

Daarbij heb ik nog mijn huis- en tuinwerkzaamheden, dus vervelen doe ik me zeker niet. Mijn vrouw is twee jaar geleden overleden. Zo jammer dat ze deze leuke dingen niet meer mee kan maken.

Met een groepje oud collega's skiën we nog elk jaar en gelukkig gaan we steeds soepeler de berg af. Mensen die mij kennen, weten dat ik van carnaval houd. Dit feest vier ik nu graag met mijn dochters. Het lijkt me leuk om oud-collega's weer eens te ontmoeten, dus snel tot ziens!

Wat wil jij doen voor de VG-ANWB?

De vereniging is van de leden, voor de leden en vooral ook mét de leden. Met de leden betekent dat er soms een beroep op je gedaan wordt. Wil je besturen, mee helpen organiseren, meedoen als contactpersoon, het ledensecretariaat be'mannen' of meedoen in de redactie van de Buitenband. Zonder vrijwilligers kan de vereniging niet functioneren.

Gelukkig zijn er op dit moment leden die dat werk doen. Maar dat doen ze niet voor eeuwig. Om allerlei redenen stoppen vrijwilligers op enig moment. Dat kan te maken hebben met gezondheid, leeftijd, andere tijdsbesteding of gewoon "ik heb het nu lang genoeg gedaan". Het betekent dat andere leden het stokje moeten overnemen. En op dit punt zijn we nu aanbeland. De vereniging doet een beroep op u. Om John F. Kennedy te parafrazeren: ".....vraag je af wat jij voor de vereniging kunt doen.....".

Op de afgelopen regionale bijeenkomsten heeft het bestuur het al aangestipt, voor de komende ALV willen we een aantal vacatures vervullen. Vacatures die nodig zijn om de VG-ANWB draaiende te houden. Waar gaat het om?

Hoofdredacteur en redactieleden voor ons clubblad de Buitenband. Marga Feenstra heeft ons clubblad prachtig vernieuwd en dat willen we graag voortzetten. Marga draagt het hoofdredacteurschap over maar blijft wel beschikbaar voor de redactie. We zijn dus op zoek naar mensen die ervaring hebben in het maken van een blad.

Bestuursleden: de functies van secretaris, bestuurslid Ledensecretariaat en bestuurslid RCP komen vacant.

Vrijwilligers voor de ondersteuning van het Ledensecretariaat en de Evenementencommissie.

Wij hebben inmiddels meer dan 800 leden en wat zou het mooi zijn om in 2023, de ANWB bestaat dan 140 jaar, het duizendste lid in te schrijven.

Doe mee en meld je aan!

Van het bestuur, dit keer

Coen van Hoogdalem
Voorzitter

P.S. je mag me hierover altijd bellen, 06 11456079

Wegwijs bij de VG-ANWB

Adres vereniging VG-ANWB
Secretaris VG-ANWB
Goudenregenzoom 122
2719 HD Zoetermeer
Tel. (079) 888 6210
secretaris@vg-anwb.nl
Bankrekeningnummer
NL 47 INGB 0003 8160 27
ten name van: Vereniging van
voormalig medewerkers ANWB
Handelsregister: KVK 40409787

Adres ledensecretariaat, berichten, regiocontacten, activiteiten, evenementen, e.d.
Ledensecretariaat VG-ANWB
Roerdomplaan 53
2261 AW Leidschendam

Bestuur
Voorzitter
Coen van Hoogdalem
voorzitter@vg-anwb.nl
Secretaris
Frank Twiss
secretaris@vg-anwb.nl
Penningmeester
Bert Nollen
penningmeester@vg-anwb.nl
Coördinator Ledensecretariaat
Jos Vroomans
ledensecretariaat@vg-anwb.nl
Coördinator RegioContactPersonen
Gerard de Regt
coördinatie-rcp@vg-anwb.nl
Coördinatoren Evenementen
Jacques van 't Riet
Jaap de Wever

Assistentie ledensecretariaat
Aanmeldingen
Maritza Vroomans
Ledenbestand
Agnes Brugmans
Maritza Vroomans
Jubilea, huwelijken, etc.
Ellen Natziyl
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Activiteitencommissie
Mieke Geursen
Anneke de Regt-Julsing
Jacques van 't Riet
Jaap de Wever
activiteiten@vg-anwb.nl

Fotografie
Mieke Geursen
Thijs Tuurenhout
Jos Vroomans
fotografie@vg-anwb.nl

Website www.vg-anwb.nl
Jos Vroomans
webmaster@vg-anwb.nl

De VG-ANWB is betrokken bij:
De Nationale APF
Bert Nollen
www.denationaleapf.nl
Sociaal Fonds
Hans Deijns
en is lid van:
Koepel Gepensioneerden
Beno Koens
Dick Kooman
www.koepelgepensioneerden.nl

Interview met RCP'er Michel Ponsen

Techniek blijft altijd boeien!

Sinds lange tijd ben ik weer eens in het Brabantse. Op station Breda ga ik op zoek naar mijn chauffeur, of beter gezegd naar een man 'me unne klak'. Die klak blijkt een platte pet te zijn, die van Michel Ponsen.

Kiezen voor zekerheid

Na een ritje in zijn cabrio vertelt Michel hoe hij bij de ANWB terecht kwam. Zo jong als hij was, had hij al een idee hoe zijn toekomst eruit zou moeten zien. Hij wilde graag bij een grote organisatie werken, die hem zekerheid en vooruitzichten zou bieden. Vanwege zijn rug wordt hij afgekeurd voor dienst en daardoor heeft hij ook geen geluk bij de politie. Collega's uit de Opelgarage waar hij werkt, beginnen als wegenwacht bij de ANWB en adviseren hem te solliciteren. Na een jaar is er eindelijk plek voor hem en mag hij een keuring van drie dagen ondergaan. Ook nu komt zijn rug aan de orde.

De toenmalig bedrijfsarts dr. Botter, die hem na grondig onderzoek verzekert dat er geen enkele belemmering is, is hij nog steeds dankbaar. In januari 1980 begint hij aan zijn loopbaan bij de Wegenwacht regio Breda, met fijne collega's en nog een lokale meldkamer. Hij heeft zijn vaste traject en de werkdruk is nog niet erg hoog met gemiddeld drie pechgevallen per dag. Michel vindt de ANWB echter niet commercieel genoeg. Hij is jong en wil de wereld veranderen en zo komt hij via de vakbond in de OR. Best pittig naast zijn werk én onder directeur Nouwen! "Een van de beste directeurs, die we hebben gehad", is zijn mening.

In de Lappenmand

Drie weken op vakantie op de motor is voor Michel en Ilonka het ultieme gevoel van vrijheid ervaren. De vele reizen door Europa tot in Portugal zijn alle jaren probleemloos verlopen. Na de geboorte van hun zoon Mike verandert het op vakantie gaan op de motor in reizen met auto met caravan. En dan verdwijnt Michel negen maanden in de ziektewet als gevolg van een zwaar motorongeluk.

Dit ongeval plus andere gebeurtenissen in die periode zetten zijn leven behoorlijk op zijn kop. Het duurt jaren voordat hij zijn zwaar beschadigde motor opknapt en er, tot op de dag van vandaag, weer op rijdt. De 43 jaar oude motor is inmiddels een oldtimer, net als hijzelf vindt Michel.

Goede begeleiding naar het pensioen

Michel werkt 41 jaar als wegenwacht in Breda en overleeft zo'n 19 directe chefs! Van de steeds andere inzichten en werkwijzen heeft hij in die jaren veel kunnen leren. Terugkijkend vindt hij de ANWB een bedrijf waar hij veel mogelijkheden heeft gehad, ook naast zijn werk: de OR, het voetbalteam, motorkoerier (het snel wegbrengen van een onderdeel), repatriëringen van auto's voor de Alarmcentrale en penningmeester van de personeelsvereniging Breda.

"Dit alles bij elkaar is genoeg reden om het werk 41 jaar lang leuk te vinden, waarbij ik het contact met de klant toch het allermooiste vond."

Michel is blij dat hij zijn pensioen gezond heeft bereikt. Ik vraag hem of 40 jaar dienst bij de Wegenwacht in de toekomst nog voorkomt. Hij denkt van wel. Hij vindt het wel belangrijk dat wegenwachten, die nu eenmaal niet snel switchen van baan, goed begeleid worden naar hun pensioenleeftijd, zowel op het gebied van gezondheid als van techniek.

Vrije tijd en planning

Over zijn recente pensionering zegt Michel: "Ik heb mezelf een jaar de tijd gegeven om te kijken wat erop me afkomt.

In de een-op-een pensioencursus word je daar wel voor een deel op voorbereid, maar ik had zelf al het plan om in dit eerste jaar vooral te bekijken wat het

leven mij zou brengen." Hij was dan ook vast van plan om overal nee op te zeggen. De enige uitzondering hierop is het verzoek om RCP'er te worden, waarmee hij in januari is gestart.

"Planning is heel belangrijk voor me", constateert hij. "Gelukkig helpt het RCP-werk hiermee, waarvoor ik wekelijks tijd reserveer." In de afgelopen maanden heeft hij koffietafels georganiseerd en kroonjaren bijgewoond, zoals het 65-jarig huwelijk van de heer Bongers; met nummer 191 een van de eerste wegenwachten! Het RCP-werk brengt hem bijzondere contacten.

Bij het toewerken naar zijn 'oude dag' hadden de diverse werkzaamheden voor zijn omgeving inmiddels plaatsgemaakt voor vrije tijd. Dat geeft een bijzonder relaxed gevoel. Maar hoe verleidelijk de stoel met krant ook is, bevorderlijk voor de gezondheid is het niet, dus goed bewegen blijft belangrijk. Dat doet hij door te golfen met zijn vrienden, te volleyballen met ex-collega's en het oppassen op zijn kleinkind. Thuis verdiept hij zich graag in het onderwerp milieu: het duurzaam en energieneutraal bezig zijn in combinatie met financieel voordeel. Zijn nieuwste uitdaging op dit gebied is de installatie van een infrarood-toepassing in de woonkamer. "Techniek blijft altijd boeien."

Elk kwartaal gaat José Noordman op visite bij een RCP'er. In dit winternummer bij Michel Ponsen.

RCP berichten

nieuws – nieuwe RCP'ers – koffietafel – excursie

In de afgelopen maanden hebben veel leden elkaar kunnen ontmoeten. Het bestuur heeft nieuwe initiatieven genomen na de hevige periode. Ervan uitgaande dat iedere deelnemer is gevaccineerd, konden we weer iets organiseren voor onze leden. Daarbij is vooral geprobeerd de activiteiten meer over het land te verspreiden en ze 'dichter bij huis' te plannen.

In augustus hadden we de welhaast jaarlijkse boottocht. Dit keer in Friesland, met 200 deelnemers. In oktober heeft het bestuur vijf infomiddagen georganiseerd op de bekende plaatsen in het land, waar in totaal bijna 300 belangstellenden waren. En tenslotte hebben 14 RegioContactpersonen in de afgelopen maanden 16 koffietafels gehouden voor in totaal meer dan 300 deelnemers.

Uit deze opsomming mag blijken hoe springlevend onze vereniging is. Of meer, hoeveel leden er zijn die iets willen doen voor anderen. Juist in een vereniging van ouderen zijn velen, gezien leeftijd en gezondheid, niet in staat zelf een bijdrage te leveren. Zij hebben vaak wel interesse om voormalige collega's af en toe te ontmoeten. Daarom is een beroep op de jongere leden in onze vereniging zó nodig. Alleen met hún inzet kunnen activiteiten worden georganiseerd tegen lage kosten. Het succesvolle Experiment Regio-Koffietafels laat zien wat dan mogelijk is. Hoe meer enthousiaste leden dit willen gaan doen, hoe meer onze landelijke vereniging 'dichter bij huis' iets kan organiseren.

*Gerard de Regt
Bestuurslid*

In Paterswolde praatten 39 mensen bij in Restaurant De Twee Provinciën

Koffietafels succes

Meer dan 300 personen hebben in de zomermaanden deelgenomen aan het Experiment van de koffietafels her en der in het land. De RCP'er zocht een goed en bekend restaurant en plande een datum. De belangstelling bij de leden was af en toe zo groot, dat er twee konden worden gehouden.

De reacties van de deelnemers was unaniem positief. Doordat dit in de eigen buurt werd georganiseerd, werd erg op prijs gesteld. Hier en daar kwamen leden zelfs op de fiets. Ook konden minder mobiele leden meerijden met anderen. De koffietafels hadden meestal het karakter van een eenvoudige lunch, die deze keer gratis door de vereniging werd aangeboden. In regio's als Groningen, Twente, Achterhoek/Apeldoorn en de beide Brabantse regio's, namen 30-40 personen deel.

Vertrekkende en nieuwe RCP'ers

Tijdens de RCP Jaarbijeenkomst 2021 is afscheid genomen van een aantal leden die deze functie hebben vervuld. De vereniging dankt hen voor hun jarenlange belangeloze inspanningen. Hopelijk mogen ze nog lang in gezondheid deelnemen aan de

activiteiten en de leden uit hun regio blijven ontmoeten.

Ben en Miep Boswinkel
RCP'er sinds 2003 in Drenthe Zuid/Overijssel
Peter en Louise Horvers
RCP'er sinds 2009 in Brabant Midden
Dick en Clazien van de Westeringh
RCP'er sinds 2013 in Gelderland Zuid
Matt en let Conings
RCP'er sinds 2014 in Zeeland
Ko en Joke Hooghiemstra
RCP'er sinds 2013 in N-Holland Noord
Arie en Ina Bakker
RCP'er sinds 2015 in Brabant Oost

Matt Conings is verhuisd naar Sittard en woont nu in de regio Limburg Zuid, waar hij Gerda Snackers bijstaat in haar RCP-functie.

Arie Bakker heeft de RCP-functie overgedragen aan René van der Velden uit Wintelre. Deze zal met Gerdien de contacten in Oost-Brabant en Noord-Limburg gaan onderhouden. René was wegenwacht in Zuid. Hij was actief in de personeelsvereniging, maar is ook actief in de culturele sector in het gebied rond Eindhoven.

Ko Hooghiemstra was sinds 2013 RCP', gesteund door zijn partner Joke. Om gezondheidsredenen geeft hij het stokje door. Deze vacature in de regio N. Holland Noord is nog vacant.

Een bloemetje voor de vertrekkende RCP'ers

Reportages voor de Toeristen-kampioen, vanaf 1987 REIZEN, brachten Suzanne Vrolijk naar mooie en interessante plekken in en buiten Europa. Zij koestert de herinneringen, maar sommige belevenissen nam zij bewust niet in haar artikelen op.

Deze laatste aflevering van Zijpaden reserveer ik voor A. den Doolaard. Toen wij 41 jaar geleden bevriend raakten, werd de schrijver weer landloper. Vanuit zijn sterke geheugen volgde hij mijn reportages.

Vriendschap met een landloper

Blij dat ik A. den Doolaard mocht interviewen, nam ik op 4 november 1980 de trein naar de Veluwe. De schrijver haalde mij op en reed ons in het kille weer naar zijn huis in Hoenderloo. Een mooie route, al schrok ik toen hij me toevertrouwde dat hij alleen nog in de buurt auto reed, omdat hij niet goed meer zag.

De reden waarom ik hem interviewde was de Edo Bergsma ANWB-prijs 1980, die hij op 19 november voor zijn hele oeuvre zou ontvangen. Op de middelbare school had de schrijver op mijn boekenlijst gestaan en al meteen had ik de smaak van zijn

avonturen te pakken. Als toen was voorspeld dat ik op zijn 79ste bij hem op bezoek zou gaan en dat ik zijn vrouw en romanpersonage Wampie zou ontmoeten, zou ik het niet hebben geloofd.

Als vrouw verkleed Bob (voor vrienden) kwam zijn belofte na en stuurde mij een persoonlijke uitnodiging voor de uitreiking van de prijs. "Wat zie je er mooi uit", zei hij verrast toen ik hem begroette. "Geweldig dat je je als vrouw hebt verkleed." Ik begreep dat ik dat als een compliment mocht opvatten. "Red me", vroeg hij een kwartier later. "Die oude dame heeft tot taak mij te begeleiden, maar ik

val in slaap. Ze heeft werkelijk niets te melden." Ik schoot in de lach. De dame was waarschijnlijk zo'n tien jaar jonger, maar ze had niet slechter bij hem kunnen passen. Iemand van de bediening hield Bob een blad met gevulde glazen voor. Hij pakte een glaasje en sloeg de inhoud achterover. Later schreef hij me dat hij meteen een tweede borrel had genomen.

Razend jaloers

"Met bijzonder genoeg las ik het artikel van je redactiegenoot Paulzen over Ladakh. Zeg hem maar dat ik jaloers was, razend jaloers", schreef Den

Doolaard in januari 1981. "Toen ik in 1959 in India was op een drie-maanden-reportage voor de Z.O. Pers, is mijn plan om van Manali naar Leh te trekken door de politieke omstandigheden mislukt. De hele grensstrook was toen militair gebied. Er werd gewerkt aan een jeepweg naar de Rotang-pas en Lahul was verboden gebied. Ik kwam er toch, met een Thibetaan en twee muilezels, mondvoorraad voor 14 dagen en natuurlijk een grote theepot, maar hoog in de vallei van Lahul werden we door de militairen aangehouden en teruggestuurd."

"Met enig vermaak heb ik het verhaal van je ski-debuut gelezen. Er is niets tegen om grondig de sneeuwpluog te leren. Toch moet je een volgende keer zo gauw mogelijk de Stemmbogen zien te leren, veel minder vermoeiend en als je die in de benen hebt dan kan je alles." Bob beschreef precies hoe ik de Stemmbogen moest toepassen en hoe vooral niet.

Een keer is hij een brief aan mij kwijtgeraakt. Terwijl hij dacht deze aan mij verstuurd te hebben, was de brief in het archief terechtgekomen. Toen hij hem vond, heeft hij deze alsnog verstuurd samen met een actueel exemplaar waarin hij reageerde op mijn klooster-route van Belgrado naar Ohrid. Hij beëindigde zijn brief met de zin: "Ziezo, nu weet je tenminste dat ik nog leef." A. den Doolaard stierf in 1994 op 93-jarige leeftijd. Ik bezoek zijn graf van tijd tot tijd.

Tekst Suzanne Vrolijk

Dag ANWB en dan ...

I can say that for me beauty is something that makes you dream, but it is much stronger than the dream. It is an ideal, a mirage, an enigma."

(Igor Mitoraj)

Een gedachte van de beeldhouwer Mitoraj:

Schoonheid doet je dromen. Maar schoonheid is nog mooier dan de droom. Schoonheid is een ideaal, een luchtspiegeling, een raadsel en tegelijkertijd een illusie.

Blijf luisteren naar elkaar

Marga Feenstra, eigenwijs, eerlijk, ongedurig, tevreden

In de zomer vroeg ik Marga in voorbereiding naar de winter wie de kandidaat is voor het grotere interview in het winternummer. Dat weet ik nog niet, was het antwoord. Wel, ik wist het wel!

In vertrouwen heeft zij mij verteld dat zij aan het einde van dit jaar ophoudt met het hoofdredacteurschap. Wie anders dan Marga zelf moest deze keer de hoofdpersoon zijn. Wat dreef haar om het blad te maken? Wie is zij, waar houdt ze van, wat vindt zij minder gemakkelijk of zelfs moeilijk?

Gewone maar ook prikkelende vragen aan een ongewoon mens. Haar hart, ziel en zaligheid stopte zij in honderden uren voorbereiding, redigeren, stimuleren tot actie en nu stopt zij als hoofdredacteur. 7 fraaie nummers lang was Marga Feenstra de motor van de Buitenband. Met dit interview eer ik haar noeste arbeid voor de VG-ANWB.

Wat is je huidige gemoedstoestand?

Ik voel me heerlijk. Beetje opgelucht zelf. Maar ik voel ook: oh god wat jammer als alle inspanning die ik de afgelopen anderhalf jaar heb gedaan zomaar ineens tenietgedaan worden. Om welke reden dan ook. Maar ik voel ook de opluchting dat ik weer andere dingen kan doen.

Wat weet je nog van je 1e dag bij de ANWB

Van mijn 1e dag weet ik eigenlijk niets meer. Het was denk ik achteraf niet zo boeiend dat het echt opgeslagen is in mijn directe herinnering. Ik zou gaan werken als redactiesecretaresse bij Ido Izaaks, Autokampioen. Redactiesetaresse bleek echter heel iets anders dan Schoeverssecretaresse ...!

Terugkijkend op je periode als hoofdredacteur van de Buitenband:

Wat viel mee? Wat tegen? En hoe kwam je erbij om het blad te willen maken?

Ik werd benaderd om Luc van der Woude op te volgen. Hij was minder gezond en wilde graag stoppen met het maken van

het blad. En als niemand het zou willen oppakken dan zou het waarschijnlijk het einde van het blad zijn. Dat vond ik jammer. De Buitenband vind ik een leuke en geweldige interactie tussen de leden onderling. Niet alleen moet de sfeer van het blad verbondenheid uitstralen, maar ook letterlijk proberen te verbinden. Het verzoek van het bestuur was om er een tijdschrift van te maken. En dát valt niet altijd mee, kan ik nu uit eigen ervaring zeggen.

Wat viel tegen?

Al doende merkte ik dat het moeilijker was dan dat ik in eerste instantie had gedacht. Ik dacht te zullen gaan werken met een grotere redactie dan in werkelijkheid was. Daar heb ik mij niet goed op voorbereid. Maar het leek mij geweldig om een echt tijdschrift te maken. Een blad van en voor de leden van de VG-ANWB.

Wat hielp mij? Van mijn voormalige collega's van de KCK kreeg ik een mooie planning in handen. Met deze planner kon ik het blad maken. Dus dat viel mee.

Wat is je grootste liefde?

Reizen! Het avontuur dat lokt.

Wat is je grootste angst?

Dat mijn huis zou afbranden.

Jij en ik brainstormden vaak genoeg over inhoud en vorm van het blad. Wij inspireerden elkaar en lachten wat af. Je gaat stoppen. En hoe nu verder?

Bedoel je ik persoonlijk? Ik ga weer verder met allerlei andere dingen die ik heb stopgezet toen ik het blad maakte. De Buitenband slokte veel tijd op.

En met het blad?

Dat is een taak voor het bestuur. Daar heb ik minder mee te maken anders dan suggesties doen wie ze zouden kunnen benaderen. Dat heb ik gedaan. Mij voor mijn opvolging verantwoordelijk voelen vind ik een te zware persoonlijke last.

Waar zou je het liefst willen wonen?

In een warm land. Maakt me niet uit waar. En met een lach van oor tot oor: áls het maar warm is. En warm begint bij mij met minimaal 25°.

Wat is je grootste ondeugd?

Strontewijs zijn en vaak heel erg ongeduldig. Dat herken ik natuurlijk, anders kon ik het niet zeggen. Dat strontewijs dat blijft geloof ik, dat zie ik niet meer veranderen. En tegelijkertijd is het mijn ongeduld als mensen te lang blijven hangen in hun eigen wijsheid. Je hoort het goed. Wijsheid is ook wat anderen weten. Daar heeft niemand een patent op. Daar word ik ongedurig van. Dat is lastig en geeft soms aanleiding tot kortstondige frictie.

Welke kwaliteit in een man bewonder je het meest?

Hulpvaardigheid. Die is echt anders dan bij vrouwen. Vrouwen denken van nature hulpvaardig te zijn. Maar dat is lang niet altijd zo. En mannen denken vaak zelf dat hulpvaardigheid een vies woord is.

Welke kwaliteit in een vrouw bewonder je het meest?

Denken aan anderen. Dat is toch anders dan hulpvaardigheid.

Mis je een vrouw in het bestuur?

Já. Vooral voor de inzichten. En eerlijk in ongeveer alles. Een vrouw denkt anders. Voelt zich minder gewichtig of laat dat niet blijken. Toen jij (de interviewer) uit het bestuur stapte, had ik meteen zoiets van, wat nu! De energie om relevant te zijn, verdween zoals het was gekomen. Toen dat wegviel werd het anders en dat bemoeilijkte voor mij het creatieve denken en handelen. Je krijgt energie van de ander om het zelf te kunnen geven. Ik denk niet dat besturen beseffen hoe belangrijk het is om deze energie in een bestuur te hebben en te voelen. Het is geen onwil denk ik, maar vrouwen blijven de doeners en mannen lijken te blijven steken in denken. En dat is wat het is.

Wat is je favoriete bezigheid?

Kamperen, (lacht lang en luid), koken en lékker eten!

Wie had je graag willen zijn?

Mezelf! Ik had niemand anders willen zijn. Er staat nooit iemand op de stoep waarvan ik denk was ik die maar.

Wanneer heb je voor het laatst gehuild?

Ik huil elke dag. Ik kijk naar een of andere trieste film waarin gehuild wordt en ik huil gezellig even mee.

Bid je wel eens?

Nooit.

Wat is je meest uitgesproken eigenschap waarover mensen zeggen oh já dat is Marga ten Voeten uit?

Ik denk dan toch weer aan die eigenwijsheid. Voor de een is dat een voordeel en voor de ander monsterlijk.

Welke tekst/passage uit een boek vergeet je nooit?

Een kinderboek. Ik las dat boekje ik toen ik 10 was. Ik ken echt de titel niet eens meer. Maar wel wat mij schijnbaar prikkelde om op te slaan in mijn herinnering. Een aantal kinderen klimt keer op keer een heuvel op en laat zich naar beneden rollen. Boven roepen ze yés we zijn er! Om zich dan naar beneden te laten rollen. Dié passage. Het klimmen en weer naar beneden rollen. De mogelijkheid dat je dat kunt en dat je daar lol aan beleeft.

Misschien is dat een beeld dat ik koppel aan avontuur.

Lijk je op je vader?

Nee! Echt niet. Ik had op hem willen lijken. Ik lijk ook niet op mijn moeder. Mijn tantes zeiden altijd dat ik heel veel van mijn oma weg had. Ik heb mijn oma nooit gekend maar mijn tantes vonden het geloof ik een pluspunt.

Wat is je grootste minpunt?

Twijfelen. Ik vind altijd dat ik iets niet genóeg en niet goed genóeg doe. Het is heel veel twijfelen aan mezelf. Een reden? Ik heb in mijn leven weinig complimenten gehad. Ik probeer telkens mezelf te bemoedigen met já, je doet het goed. En na een poosje slaat de twijfel soms opnieuw toe. Onzeker dus. Een onhandige eigenschap maar ik leef er mee.

Welk beroep had je ook graag gehad?

Denkt heel lang na. Ja piloot had me wel wat geleden. Misschien door het reizen, het avontuur? En als ik had kunnen tekenen of schilderen was dat ook mooi geweest.

Wat is je lievelingskleur en bloem wat zegt dat over jou?

Spontane uitroep. De klapproos natuurlijk. Die geweldige aparte tomaatrode kleur. Dat knallende rood. Het liefst tegen een geel graanveld en een strakblauwe lucht.

Bent je aantrekkelijk of vind je jezelf mooi?

Als ik in een spiegel kijk en het is schemerig dan vind ik mezelf mooi. Mooi voor mij is niet alle details zien.

Heb je anderen leed berokkend?

Néé. Oh néé.

Blijf genieten, vooral nu

Hoe is ongeluk te vermijden?

Niet dus! Een onvermijdbare situatie is ellende en dat weet je pas als die voor je ligt.

Waar heb jij het meest een hekel aan?

Aan mensen die mij constant denken te moeten verbeteren. In taal of gedrag. Ik beet ooit nagels en vroeg: maak me erop attent. Tot op het irritante af werd ik erop gewezen.

Wat is jouw definitie van geluk?

Tevreden zijn. Tevreden met je eigen bestaan. Je kunt niet tevreden zijn over de staat van de wereld of de mensheid. Maar je kunt wel tevreden zijn over jezelf.

Wat is jouw devies?

Leven en laat leven

Hoe zou je willen sterven?

Snel! En dat ik het niet bewust meemaak.

Wat is je favoriete gerecht?

Nasi goreng.

Welke ervaring in je leven is onuitwisbaar en vergeet je nooit weer?

Bij de uitvaart van mijn vader kreeg de volgauto een leuke band. Dát vergeet ik echt nooit meer.

Kan de VG-ANWB zonder blad?

Ja! Als het om het nieuws gaat is berichtgeving via de website sneller.

Néé, waar het gaat om sfeer en langer stilstaan bij een onderwerp. Néé, waar het gaat om leden een visueel platvorm te geven en néé als het gaat om nieuwe leden te interesseren. Dat kan een website minder goed invullen.

Waar ben je trots op als het om het blad gaat en wat in je carrière?

Ik ben trots op hoe het blad er nu uitziet. Ik ben super trots op Chris Soudan (de vormgever) die had best wel moeite met mijn manier van denken over vormgeving. Ik wilde gróte foto's. Méér mensbeeld.

Dus ja, ik ben heel trots op hoe het blad er nu uit ziet. Work in progress zal ik maar zeggen. Het is nooit 100% af.

Je schreef en maakte het blad in coronatijd. Hoe ging je daar mee om?

Vergaderen via teams, of helemaal niet. Dat is niet bevorderlijk om energiek te kunnen werken. Ik deed interviews bij mensen thuis waarbij we op grote afstand van elkaar bleven. Handen wassen, mondkapje voor bij aankomst en weggaan.

Je staat voor een denkbeeldige hemelpoort. Waar ben je dan het meest trots op?

In mijn eigen leven? Toch op wat ik bereikt heb. Het klinkt misschien hebbiger. Maar dat ik als alleengaande een huis heb kunnen kopen. Dat had ik echt nóóit gedacht. Ik heb een leuk leven en voor de hemelpoort zal ik zeggen: no regrets.

Een kruispunt met 4 richting. Bekende weg, onbekende weg, onbestemde weg en avontuur. Welke richting neem je dan?

Het avontuur. Ik ben gek op avonturen.

Wat moet een bestuur/vereniging doen voor zijn blad en wat moet het laten?

Meer conformeren aan wat de hoofdredacteur voor blad wil maken. De hoofdredacteur zorgt daarvoor. Blijven onderzoeken wat het blad voor de leden betekent. Zijn we relevant? Zijn we eigentijds? Bereiken we zoveel mogelijk leden? Zorgen we voor een wij-gevoel? Niet dat het bestuur bedenkt wij willen dit of dat publiceren. Past het niet in de formule, dan hoort het er ook niet in. Een blad maken is een vak, vereist ervaring en vooral een strategie die bewaakt moet worden.

Wat zou Marga Feenstra als interviewer aan Marga Feenstra willen vragen?

Heb je het naar je zin, ben je gelukkig? (de interviewer denkt te mogen vaststellen dat allebei met ja beantwoord kunnen worden!)

Als je het bestuur een goede raad mocht geven wat is dan die raad?

Goed luisteren naar elkaar. Écht goed luisteren. Niet op het eigen standpunt blijven staan. Goed overleggen, wat doen we mét elkaar. Niet zo lang op je handen blijven zitten. Maar dóén. Tempo maken.

*Tekst Sophie van Wijk
Foto Thijs Tuurenhout*

Locatie Museum Beelden aan Zee, Scheveningen

Voedselkonvooi Polen 1981

Actie Pak van je Hart

Tekst Rudi ter Heide

Foto's Oscar Hoogendoorn, Willy Bosch, deelnemers aan de actie

In de koude wintermaand december 1981, nu 40 jaar geleden, vertrokken 130 vrachtwagens naar Polen. Van 13 tot en met 23 december trotseerden de chauffeurs sneeuw en ijs om noodlijdende mensen in Polen een doos met eten te brengen.

Begin jaren 70 staat de ANWB niet te springen om reizen te organiseren naar Oost-Europese landen. Vanwege veel belangstelling staat in 1973 toch een kampeerreis naar Polen op stapel. Rudi ter Heide en zijn vrouw begeleiden vanaf 1974 veel kampeerreizen naar dit prachtige land.

Augustus 1981 is de situatie moeilijk in Polen. Desondanks hebben zich voor de Club A kampeerreis Polen zo'n twintig families aangemeld. Al sinds enkele jaren werkt de ANWB samen met de Poolse zusterclub PZM. Het vertrouwen onder de aanmelders is groot. Er is lang getwijfeld of deze reis wel kan doorgaan en ook de PZM twijfelt. Groen licht is gegeven en het wordt een bijzondere ervaring, mede door onze vaste Poolse begeleider Waclaw Stalinger.

Waclaw Stalinger

Een curieuze man met zijn achtergrond als oorlogsvlieger bij de RAF in Engeland. De voedselsituatie is zo slecht dat Stalinger soms centraal inkopen moet doen. De diners in het programma verlopen wel goed. Wachttijden voor de tankstations lopen op tot twaalf uur (de Polen laten 's nachts de auto's in de rij staan). Wij mogen echter met z'n allen tegen de richting in tanken. In een gesprek met de directie van de PZM wordt onze dank uitgesproken voor hun inspanningen, later bevestigd met een dankbrief van de Hoofddirecteur.

Enorme belangstelling bij de uittocht van de dappere chauffeurs.

Het gaat mis in Polen

Nog geen vier maanden later gaat het mis in Polen. Met de hedendaagse berichtgeving over Polen is het moeilijk voor te stellen hoe het in 1981 was. De Sovjet-Unie bestond nog en Polen behoorde tot het communistische blok. De vakbond Solidarność van Lech Wałęsa van de scheepswerf in Gdansk werd steeds machtiger en in december 1981 greep de Poolse regering in. Ongetwijfeld onder aansturing van de Russen werd de 'oorlogstoestand' uitgeroepen.

Het balletje gaat rollen

In Nederland komt een actie op gang om de noodlijdende bevolking te helpen. De Stichting Vriendenhulp voor Polen in Heemstede van het echtpaar Ansems en Elisabeth

Jedraszewska (van Poolse afkomst), neemt het initiatief en zamelt geld in om kerstpakketten naar Polen te sturen. Zij komen in contact met De Telegraaf en zo ontstaat de actie 'Een Pak van je Hart voor Polen'. Intussen is het in Polen bitter koud geworden (net als in Nederland) dus mensen geven grif. Van de opbrengst kunnen maar liefst 180.000 kerstpakketten worden gemaakt en er komen 130 vrachtwagens aan te pas om dit allemaal naar alle uithoeken van Polen te

Nederlandse hulp voor noodlijdend Polen

brengen. Voor het transport heeft de Holland Duck Club zich aangemeld. Deze vrachtwagenclub met het tijdschrift Truckstar staat onder leiding van Willem Woudenberg die zich als een soort cowboy manifesteert.

Op weg

Het vertrek van het Voedselkonvoi staat gepland op zondag 13 december 1981, voorafgegaan door een TV-programma van Henk van der Meijden op de vertreklocatie in Utrecht. De dagen ervoor staan de vrachtwagens in een lange rij opgesteld op de noordelijke rondweg in Utrecht. Toenmalig Wegenwacht chef Jan Ravesloot vond dat in de begeleiding van zo'n groot konvoi een taak lag voor de ANWB. Stafmedewerker Michel de Korte gaat aan de slag en

de ANWB wordt geaccepteerd zich bij het konvooi aan te sluiten, evenals een team van het Rode Kruis. Intern bij de ANWB worden reisinformatie en routekaarten voorbereid en de visumafdeling regelt visa voor DDR en Polen. Voor onderweg wordt een team samengesteld van acht personen: vier wegenwachten - Ger Sanders, Ger Huyskens, Willy Bosch en Ben Jansen -, Leo van Oorschot en Rein Prummel van de Alarmcentrale, Joop Karsemeijer als journalist en vanwege mijn ervaring in Polen sinds 1970 word ik teamleider. We hebben een Sven Hedin Camper, een Solifer-caravan en twee stationcars in ANWB- en Wegenwacht-beschildering en we krijgen een volledige Wegenwacht-winteruitrusting.

Indrukwekkende karavaan

Op zondagochtend 13 december komt het nieuws dat in Polen de oorlogstoestand is uitgeroepen. Alle verkeers- en telefoonverbindingen worden verbroken en de vraag is of het konvooi wel weg kan. In een dramatische oproep van de konvooleiding tijdens de TV-uitzending wordt besloten toch te vertrekken. Het betreft uiteindelijk een particulier initiatief waar de overheid geen vat op heeft.

Kou, startmoeilikheden, vlokkende dieselolie vastgelopen remmen

Een overheidsfunctionaris die incognito mee zou, krijgt van zijn superieur een verbod om mee te reizen. In de loop van zondag vertrekt de indrukwekkende karavaan richting Duitsland, toegejuicht door duizenden mensen langs de snelwegen en op de viaducten. Gelukkig kan in Duitsland een stop worden gemaakt. Dankzij de goede contacten van de ANWB is met Volkswagen een afspraak gemaakt. En zo kan het hele konvooi terecht op de (geheime) testterreinen in Ehra Lessien boven Wolfsburg. Hier worden maaltijden verstrekt en is zelfs een muzikale begroeting voordat de overnachting begint.

De volgende ochtend komt het konvooi langzaam op gang richting het ijzeren gordijn bij Helmstedt. De reis door de 'DDR' lukt, maar meereizende journalisten o.a. van het NOS journaal mogen niet mee. Tegen de avond bereikt het konvooi de Poolse grens. Met veel moeite had ik in Warschau Waclaw Stalinger, onze steun en toeverlaat, telefonisch gemeld dat het konvooi zondag zou vertrekken. Met directieauto + chauffeur legt hij vervolgens de 500 kilometer van Warschau naar de grens af. Meerrijdend in één van de eerste auto's van de karavaan ben ik meer dan blij hem bij de grens aan te treffen. Terwijl de vrachtwagens in groepjes van 10 worden binnengelaten, stap ik over naar deze Poolse auto op weg naar het volgende verzamelpunt, 200 kilometer verderop. Het is intussen donker en koud. Er is geen ander verkeer, wel veel tanks die veelal half in de berm staan en dat ziet er bedreigend uit. Verder veel gewapende militairen in donkere capes, staande bij vuren. Wat staat ons te wachten? De bestemming blijkt een verouderd autocircuit te zijn bij het vliegveld van Poznan. Later bleek dat dit circuit door de PZM was afgehuurd. Druppelsgewijs komt het konvooi binnen en ik heb de hele nacht in de felle kou op wacht gestaan om de chauffeurs gerust te stellen dat ze op hun bestemming zijn aangekomen, maar eigenlijk wordt het hele konvooi opgesloten.

Staand op de foto links toenmalig kamerlid Erica Terpstra, Willem Woudenberg en een vertegenwoordiger van de Poolse ambassade

Een vuurtje stoken onder de tank om de diesel weer vloeibaar te maken

Dank aan overleden medewerkers

Helaas zijn de meeste direct betrokkenen van 1981 overleden, zoals Willem Woudenberg, Henk Hoek, de heer en mevr. Ansems en Waclaw Stalinger. Van het ANWB-team zijn Leo van Oorschot en Ger Sanders overleden.

En daar ging het de reis om, voedselpakket voor arme Polen. Leo van Oorschot begeleidt een gelukkige door de sneeuw

Er is toen kennelijk onderhandeld hoe het verder moest en het verhaal gaat dat het Poolse leger de kerstpakketten distribueert. De Nederlandse konvoileiding dreigt in dat geval met het verbranden van alle pakketten. Na ruim een dag wachten mogen alle auto's toch uitrijden naar de tevoren bepaalde bestemming, verspreid over heel Polen.

De vier wegenwacht-collega's hebben enorm veel werk bij deze lage temperaturen en de daardoor vlokkende diesel. Via journalist Gert van Brakel (toen NCRV) brengen wij het eerste interview op de radio met een vriend van mij in Poznan die nog redelijk Nederlands spreekt. Verder kunnen wij berichten via de kortegolfzender van de Nederlandse ambassade naar buiten brengen: "Een woordvoerder van de ANWB meldt vanuit Warschau...".

Wij kwamen helaas drie dagen later terug in Nederland omdat één van ons zijn paspoort was verloren. Daarom moesten die collega en ik van de grens weer 500 km terug naar Warschau en intussen bleven de anderen in een hotel in Poznan.

Mede hierdoor hebben wij ons als ANWB publicitair behoorlijk tekort gedaan en misten een feestelijk ontvangst in Nederland met o.m. een toespraak van minister Neelie Smit-Kroes.

40 jaar later

Een reden om na 40 jaar terug te grijpen op deze gebeurtenis, die wereldwijd de aandacht trok, zijn zowel in Nederland als in Polen onbeantwoorde vragen.

Op een brief aan de Poolse Ambassadeur in Den Haag om aan dit jubileum aandacht te besteden werd positief gereageerd. Instanties in Polen worden meteen benaderd om hun kant van deze historische gebeurtenis te belichten. Een historicus, hoogleraar aan de Universiteit van Poznan, tevens directeur van een soort Pools NIOD, reageert enthousiast. Hij start meteen een onderzoek waar nu het wachten op is.

De Poolse ambassade organiseert eind 2021 een bijeenkomst voor deelnemers aan het konvooi om herinneringen op te halen en ervaringen uit te wisselen. Hier is ook de Verenigingshistoricus van de ANWB bij betrokken.

Rudi ter Heide

Het was destijds geen verrassing dat ik met het konvooi meeding. Bij de ANWB was bekend dat ik regelmatig in Polen kwam. Toen een ANWB-team moest worden samengesteld, wist Michel de Korte mij snel te vinden. Michel was toen stafmedewerker Wegenwacht.

Op dat moment was ik 35 jaar, bijna tien jaar in dienst van de ANWB en ik aarzelde geen moment om ja te zetten tegen deze uitdaging.

Twee gebeurtenissen onderweg staan nog op mijn netvlies. De nacht in Poznan. Buiten in de kou, helemaal in mijn eentje wachtend op de binnendruppelende vrachtauto's, dat zal ik nooit vergeten.

Nog iets dat in mijn geheugen gegrift staat. Op een avond liepen Gert van Brakel, Willem Woudenberg en ik in een volkomen leeg Warschau naar een kerk in de oude stad. Die kerk zat vol! Zo'n tegenstelling tot waarmee wij bezig waren.

Joop Karsemeijer:

Hollandse koffie als smeermiddel

Door mijn werk heb ik heel veel gereisd, maar er zijn ook wel momenten geweest waarbij ik dacht 'was ik maar bij moeder thuis gebleven'. Dit voedseltransport leverde van tijd tot tijd zulke momenten op.

Tot tot ver voorbij de Duitse grens stonden duizenden zwaaiende mensen langs de wegen en op de viaducten. De ontvangst in Polen was wel een beetje anders. Warschau was een complete vesting met rondrijdende tanks en militaire voertuigen. Controle na controle zorgde voor veel oponthoud totdat ik doorkreeg, dat een pak koffie of wat repen chocolade de zaken aanzienlijk versoepelden. Het eerste pak koffie, dat ik stiekem in de zak van een militaire jas liet glijden, bezorgde mij toch wel lichte hartkloppingen. Maar alles went - zo bleek - óók omkoperij als je het maar vaak genoeg doet. Geen afzetting bleef er dicht voor een pak echte Hollandse koffie.

Dat was pas echt 'Een pak van je hart voor Polen'.

De feestdagen staan voor de deur

Tips en inspiratie

Rond de feestdagen kan het gezellig hectisch zijn. Krijgt u familie of vrienden over de vloer? Dan is het tijd om recepten te bedenken, het huis en de tafel moeten worden gedecoreerd en een muziekje op de achtergrond is ook altijd wel leuk.

Pinterest

De perfecte plaats om inspiratie op te doen voor de feestdagen is Pinterest. Daar vindt u veel afbeeldingen die u kunt vastpinnen op een digitaal prikbord. Leuk om een moodboard te maken waarmee u gericht boodschappen kunt doen! Zoek eens op kerst of nieuwjaarsgerelateerde termen en kijk of er leuke voorbeelden tussen zitten voor bijvoorbeeld de aankleding van uw tafel, huis of tuin. Vaak leiden afbeeldingen naar een website met instructies, meer ideeën of een winkel.

Recepten

Op internet zijn talloze smakelijke

recepten te vinden, van makkelijk tot zeer culinair en van een snelle bereiding tot dagen zwoegen in de keuken. Voor receptideeën kunt u ook Pinterest gebruiken, maar ook op bijvoorbeeld Smulweb.nl, 24kitchen.nl en supermarktwebsites staan talloze recepten. U kunt zelf (vaak) aangeven waar u naar op zoek bent: een amuse, voorgerecht, tussengerecht, hoofdgerecht of dessert. Daarnaast is het ook mogelijk om te zoeken op vegetarische, vis- of vleesgerechten.

Menukaart

Heeft u het (kerst)menu samengesteld, dan is het misschien leuk om een menukaart te maken voor

uw gasten. U kunt zelf een menukaart maken in Word (gebruik hiervoor de pagina-instelling Katern) die u afdrukt op wat steviger papier of u kunt via een online kaartjesaanbieder (zoals Kaartje2Go of Greetz) een kaartje maken waarop u het menu toelicht.

Muziek

Achtergrondmuziek is altijd leuk en zorgt vaak voor een ontspannen en gezellige sfeer tijdens een borrel, het diner of een (klein) nieuwjaarsfeestje. Een handig(e) programma/app hiervoor is Spotify. Maak zelf een afspeellijst met uw favoriete (feestdagen)liedjes of zet een bestaande afspeellijst op, bijvoorbeeld de SeniorWeb winterfavorieten.

Cadeautjes

Geven jullie elkaar cadeautjes met kerst? Of trekken jullie altijd lootjes? Gebruik Lijstje.nl om een verlanglijstje te maken.

Deel vervolgens de url via bijvoorbeeld WhatsApp of e-mail en de mensen met wie u de feestdagen viert, kunnen het cadeautje afstrepen dat ze gekocht hebben. Zo voorkomt u dat mensen een cadeau dubbel krijgen. Met de website Lootjestrekken.nl kunt u ook een lijstje maken waarop gekochte cadeaus afgestreept kunnen worden. Anders dan bij Lijstje.nl, hebt u bij Lootjestrekken.nl een overzicht van alle deelnemers en kunt u eventueel de websites lootjes laten trekken. U ont-

Tips en inspiratie voor een gezellige Kerst.

vangt dan per mail welk lootje u 'hebt getrokken'.

Datum prikken

Wilt u een datum prikken voor een gezellig (kerst)diner of een nieuwjaarsborrel? Gebruik de website Datumprikker.nl of de app LouLou (speciaal voor WhatsApp). Iedereen geeft aan wanneer hij/zij kan en in een oogopslag ziet u op welke data iedereen of de meesten kunnen.

Verzendlijst in WhatsApp

Als u met nieuwjaar verschillende mensen een Gelukkig Nieuwjaar wilt wensen, dan kunt u van te voren in WhatsApp een verzendlijst aanmaken met al deze personen.

U stuurt om twaalf uur 's nachts dan een bericht naar de verzendlijst en iedereen ontvangt tegelijkertijd, maar in hun privé-gesprek met u, het bericht. U hoeft het bericht dus niet te kopiëren en te plakken in de verschillende gesprekken of het bericht verscheidene keren te typen.

Tekst SeniorWeb

Wilt u meer weten over de onderwerpen die in dit artikel besproken zijn? Ga naar Seniorweb.nl

Heeft u hulp nodig met uw computer, tablet of smartphone? Of wilt u meer leren over uw apparaat? SeniorWeb-leden volgen onbeperkt online cursussen en kunnen altijd terugvallen op de computerhulp van SeniorWeb.

Wilt u dit ook? Word dan nu zes maanden gratis lid van SeniorWeb. Het lidmaatschap stopt automatisch na deze zes maanden. Ga voor meer informatie naar www.seniorweb.nl/anwb of bel op werkdagen tussen 9 en 17 uur met 030 - 276 99 65.

Dingen van van dag

column

Ziekenhuis

Er zijn leugens en statistieken ... Ik heb het - jammer genoeg - niet zelf bedacht, maar deze uitspraak komt vaak bij mij boven als ik voor de zoveelste maal moet lezen, dat ouderen op E-bikes zorgen voor hoge scores in de ongevallenstatistieken. Afgelopen zomer heb ik daar zelfs dikwijls aan moeten denken in mijn ziekenhuisbed. Ik belandde daarin door eigen schuld en een hard rijdende auto. Deze combinatie zorgde ervoor dat ook ik nu sta vermeld op de zwarte lijst van die gevaarlijke ouwe lullen op een E-bike. Ik kwam terecht in het grootste ziekenhuis van Den Haag waar per jaar een kleine 30.000 patiënten doorheen stromen. Als je nog nooit een ziekenhuis van binnen heb gezien, is dat een onthutsende belevenis. Je ligt hulpeloos op een bed, afhankelijk van de al dan niet goede zorgen van het verplegend personeel.

Toen wij, een jaartje geleden, Corona nog serieus namen, heeft heel Nederland staan klappen voor de ongekende prestaties van deze dames en heren. Zij zijn dan ook - zij het wat karig - voor hun inzet beloond. En terecht, zeg ik nu uit eigen ervaring!

De eerste ochtend, dat ik weer een beetje bij de tijd was, werd ik gewekt door een lieve stem met een bijna pikant Frans accent: goeten morgun; iek heet Brigitte van Dam en iek kom uit Frankrijk. Maar iek kom u goed verstaan. Iek kom u straks helpun ... Na een dergelijk ontwaken kan je morgen toch niet meer stuk - zou je denken - maar de pijn is er helaas niet minder door. Als zij wat later royaal pijnstillers uitdeelt, lijkt het leven

weer wat zonniger te worden. Maar het zijn niet allemaal Brigittes, daar in het ziekenhuis. De avonddienst wordt waargenomen door Rita, een stevige, door de wol geleverde routinier, formaat Akela Beemsterboer. Zij doet geen mond open, verwisselt met ervaren hand het urinaal, dat aan het bed hangt te wachten, knalt het licht uit en gaat aan de koffie.

Nee, dan Simone! Een matineuze wasbeurt van deze vriendelijke, warme vrouw maakt je dag goed, nog voordat hij goed en wel begonnen is! Zelfs als haar vaardige handen locaties onder handen nemen, die je uit privacy-overwegingen liever zelf zou behandelen.

Gegeten werd er ook in mijn ziekenhuis. Het duurde even voordat ik het systeem van de zes 'maaltijdmomenten' per dag doorhad, maar dat schijnt volgens de nieuwste inzichten gezonder te zijn. Zes keer per dag reed er een wagentje rond met hapjes, soepjes en drankjes. De catering was kennelijk afgestemd op de zeer gemengde Haagse bevolking, want een ouderwetse Hollandse prak kwam maar zelden voorbij. Eenmaal weer thuis bleek ik in drie weken vier kilo lichter te zijn geworden. Tot nu toe is daar nog niet veel bijgekomen dank zij Ruud, de fysiotherapeut, die mij wekelijks genadeloos onder handen neemt in zijn martelkamer. Maar het helpt; ik loop weer rond en kan auto rijden. Alleen fietsen ... mijn onbeschadigde E-bike staat verdrietig in de schuur te wachten op betere tijden.

*Joop Karsemeijer
johkars@xs4all.nl*

Ieder kind een fiets!

Kinderfietsenplan van de ANWB

*Tekst Frans de Kok
Foto's ANWB-Beeldbank en Frans de Kok*

Al 40.000 kinderfietsen werden er sinds de start van het ANWB-Kinderfietsenplan ingezameld. Aldus de trotse projectleidster Inge Veliscek. En tweederde deel van de gedoneerde fietsen is ook daadwerkelijk al bij kinderen terecht gekomen. Zeker geen geringe prestatie.

De ANWB heeft veiligheid in het verkeer al een groot aantal jaren hoog in het vaandel staan. De meest kwetsbare verkeersdeelnemers zijn kinderen. Vooral fietsende kinderen vormen een gevaar voor bijvoorbeeld gemotoriseerd verkeer. Vanwege speelsheid, onoplettendheid, onvoldoende kennis van de elementaire verkeersregels of onvoldoende beheersing van het vervoermiddel.

Het zijn vooral kinderen tussen de 8 en 18 jaar voor wie het hebben van een fiets

een middel is om mee te doen met leeftijdsgenootjes en om de wereld te ontdekken. Voor kinderen is een fiets dan ook niet louter een vervoermiddel. Het lijkt in ons land heel vanzelfsprekend om van jongs af aan een fiets te hebben en er vertrouwd mee te raken. Maar in veel achterstands-wijken is de aanschaf van een degelijke fiets vaak verre van vanzelfsprekend. Een fiets aanschaffen is te duur. Steeds meer kinderen blijken de afgelopen jaren niet over een fiets te kunnen beschikken.

Hierdoor leren deze kinderen niet om veilig te fietsen. Ook deelname aan de verkeersexamens wordt zo moeilijk tot onmogelijk.

Gelukkig zijn er in Nederland maatschappelijke organisaties die zich ervoor inzetten om kinderen uit gezinnen met minimale inkomens te ondersteunen, zoals Stichting Leergeld. Bijvoorbeeld door het regelen van een fiets. Dit onder het motto: Alle kinderen mogen meedoen, want nu meedoen is straks meetellen.

Verstoft uw fiets in uw schuur?

Het spreekt bijna vanzelf dat de ANWB dit motto van harte onderschrijft en ondersteunt. Dit doet ze al actief sinds 2015 met het Kinderfietsenplan. Alle Nederlanders bij elkaar bezitten volgens schattingen van BOVAG en RAI circa 22,8 miljoen fietsen. Dat is per Nederlander 1,3 fiets. Het zal dan ook niet verbazen dat er veel ongebruikte fietsen in schuurtjes staan. Onderzoek van de ANWB heeft geleerd dat er 3,8

miljoen fietsen bij de Nederlandse huishoudens over zijn en staan te verstoffen of erger. Jammer want deze fietsen zouden best een mooi tweede leven kunnen krijgen.

De ANWB zet zich er met het Kinderfietsenplan voor in om de ongebruikte fietsen een tweede leven te geven bij de minder draagkrachtige bevolkingsgroep. Om dit te bereiken is een organisatie opgetuigd en wordt samengewerkt met andere partijen. De fietsen moeten immers worden

Veel fietsslachtoffers

Het is niet precies bekend hoeveel ongevallen er jaarlijks plaatsvinden waarbij fietsers betrokken zijn. Niet elk incident met een fietser wordt geregistreerd. Wel weten we dat er 229 dodelijke fietsslachtoffers vielen in 2020. En een veelvoud ervan raakt ernstig gewond. De Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Verkeersveiligheid (SWOV) schat dit op zo'n 10.000, de helft van het totaal aantal verkeersgewonden.

“Recyclen vind ik belangrijk”

Trudy Fraterman (75)

“Op Facebook zag ik in 2020 een oproep voor vrijwilligers die voor het ANWB Kinderfietsenplan fietsen wilden ophalen. Recyclen vind ik belangrijk, hergebruiken dus. Een niet onbelangrijk ander feit is dat deze fietsen opgeknapt en wel bij minder goed bedeelde kinderen terecht komen.

Begin november ben ik 75 geworden en afgezien van een rug, die me het afgelopen jaar hinderde, ben ik blij, dat mijn gezondheid me toelaat dit te doen. Gelukkig heb ik hulp van een dierbare, die het zware tilwerk van me kan overnemen.

Inmiddels heb ik vier maal zes fietsen op mijn eigen aanhanger opgehaald en een keer acht fietsen op een aanhanger die ik kan lenen van een bevriende boer uit mijn dorp.

Ad Koevoets is de coördinator voor de vrijwilligers in het noorden. Van hem krijg ik maandelijks een lijst met fietsen die ik kan ophalen. Opknappers en sloopfietsen, alles wordt opgehaald. Onderdelen zijn altijd bruikbaar.

Niemand thuis? Dan staat de fiets buiten, sleutel onder het zadel geplakt. Dat kan nog bij ons in het noorden.

En als het even kan maak ik een praatje met degene die de fiets afstaat.”

ingezameld, ze opgeknapt en veilig gemaakt. Denk daarbij aan remmen en verlichting.

Sinds de start in september 2015 werden 40.000 fietsen ingezameld via 80 inzamelingspunten, verspreid over Nederland. Er wordt voor de reparatie samengewerkt met 42 (sociale) werkplaatsen.

Meer dan 200 vrijwilligers zetten zich diverse malen per maand in om fietsen in te zamelen, op te halen en op te knappen. En via partners, waaronder Stichting Leergeld, wordt verzekerd dat de fietsen op de plekken terecht komen waar ze het hardst nodig zijn.

De gemeente Tilburg is samenwerking aangegaan met ANWB, Stichting Leergeld, Quiet, ContourdeTwern en La Poubelle.

De intentieverklaring werd op zondag 17 oktober jl getekend. Kinderen die hun fiets ontgroeien, mogen in deze stad de fiets omruilen voor een groter model.

De ingeleverde fietsen komen dan weer ten goede aan jongere kinderen.

Ook komt er een reparatiepost, zodat ouders altijd ergens terecht kunnen mocht de fiets mankementen vertonen.

Een concept dat projectleidster Inge Veliscek graag landelijk wil gaan uitrollen. Inge geeft aan dat het succes en de kracht van het Kinderfietsenplan juist in deze lokale aanpak schuilt.

Samenwerking met gemeentes en maatschappelijke partners is onmisbaar. In vijf gemeenten (Zwolle, Den Haag, Amsterdam, Tilburg, Rotterdam) is inmiddels begonnen met de pilot ‘Ieder kind een fiets’.

Daarmee wordt ervoor gezorgd dat de aanpak binnen een gemeente in het sociale en verkeersveiligheidsbeleid past.

Inzamelingsactie in Tilburg op 17 oktober leverde een fraai aantal van 45 fietsen op, die na een opknapbeurt naar evenzoveel kinderen gaan

Vrijwilligers gezocht

Wilt u ook vrijwilliger worden voor het Kinderfietsenplan, bijvoorbeeld voor het ophalen of opknappen van fietsen in uw gemeente of voor hulp bij inzamelingsacties op plekken waar lokaal de capaciteit (nog) te kort schiet, meldt u dan aan bij Inge Veliscek.

Een mailtje naar kinderfietsenplan@anwb.nl is genoeg. Wilt u meer informatie kijk dan op www.anwb.nl/kinderfietsenplan. Met zijn allen kunnen we dit maatschappelijke ANWB-initiatief tot een nog groter succes maken.

De SHOW

De 'inkt' op de afspraken van de Klimaattop in Glasgow is nog niet droog, of er is al weer gekibbel. Komt het er ooit van dat we in een klimaatneutrale wereld leven? Wij, de leden van de VG-ANWB zullen het niet meer meemaken. Is er hoop voor onze kleinkinderen?

*Tekst Marga Feenstra
Foto Rien Boonstoppel*

Als het aan de studenten van de technische universiteiten ligt, zeker! Studenten van de TU Twente hebben al eerder een auto gebouwd die op zonne-energie reed, TU Delft heeft prijzen gewonnen met de Nuna, en sinds 2017 ontwikkelen studenten van de TU Eindhoven een camper die het op zonne-energie 'doet'. De Stella Vita.

Autarc kamperen in optima forma
Hoe fijn het is om met je camper in 'the middle of nowhere' te staan en je stroom via je zonnepanelen op te vangen en te gebruiken? Dat kan al langer, maar om er ook de motor op te kunnen laten draaien? Dát

is toch een ander verhaal. Studenten van de TU Eindhoven afdeling speciale projecten, ontwikkelden met vier afwisselende teams een zonnecamper die alle energiestromen zelf opwekt om

Klimaatneutraal camperen

zo te kunnen koken, met warm water te kunnen douchen, te werken, lampen aan te steken en te rijden. Om dit te bewijzen reden de studenten in een maand tijd 3.000 kilometer van Nederland naar Tarifa in Zuid-Spanje. Het uiteindelijke doel is om mee te doen met de World Solar Challenge, dwars door Australië.

Finish

19 september klonk het startschot in Eindhoven. De stoet trok 3000 kilometers lang door België, Frankrijk en Spanje om op 15 oktober in de namiddag Tarifa binnen te rijden. Een tocht die ze nooit meer zullen vergeten. Niet altijd makkelijk, problemen die zich voordeden zijn opgelost maar het was één groot avontuur.

Wilt u alles lezen over de Stella Vita en de route die is afgelegd? Kijk op solarsteameindhoven.nl en op <https://www.anwb.nl/auto/nieuws/2021/september/anwb-ondersteunt-solar-team-tu-e-met-bijzonder-project>

Langs de meetlat van het leven

van Marcel Voorn

1 Geboren en/of getogen

In 1953 stond mijn stijfselkistje in Amsterdam achter in de kapperswinkel van mijn opa. In 1958 zijn we naar Purmerend verhuisd. Daar ben ik opgegroeid en ik woon er nog steeds.

2 Gewerkt bij de ANWB

Bij de hulpverleningdivisie(s) tussen 1978 en 2018. Op de weg als wegwacht en invaller op de Meldkamer regio Badhoevedorp. Ik draaide 16 jaar mee in de nachtdiensten.

3 Hoogtepunten

Op 4 juli 1990 trad Plácido Domingo op met een concert in het Concertgebouw te Amsterdam. Ik was daarbij en dat heeft een onvergetelijke indruk op mij gemaakt. In mijn werk was ik gelukkig om het op één na mooiste beroep 40 jaar lang te mogen uitoefenen.

4 Dieptepunten

Minder vreugdevol was mijn hartinfarct in 2001. Je bent nog jong en je ervaart ineens dat je een mens van de dag bent.

5 Pensionering, een verlossing of een ramp?

Het is vooral heerlijk om je eigen agenda te mogen invullen. Geen verplichtingen en roosters meer. Na 40 jaar onregelmatige roosters is het wel weer wennen aan het regelmatig leven.

6 Tijdspassing

Ik kampeer, fotografeer, klus, lees, fiets, doe diamond painting, ik kook en bak. En ik heb het druk met de Sneeuwbal-mail (leden van de vg kunnen zich opgeven!). Deze nieuwtjes vanuit de ANWB en de Wegwacht voor oud-collega's zorgen voor aansluiting met onze eerdere werkgever en voormalig collega's.

7 Als ik mij alleen voel dan?

Zelfs na al die jaren alleen op de weg in de dienstauto heb ik dat gevoel niet echt.

8 Ouder worden is leuker dan vroeger voor mijn ouders

Ouder toen en nu? Ik denk dat het nu gemakkelijker is geworden door alle moderne ontwikkelingen en medische vooruitgang.

9 Als ik nog jong en fruitig was dan ...

Koos ik opnieuw voor een technisch beroep waarbij je ook je handen kan gebruiken. En ik begon eerder met kamperen. Ik zou weer trouwen en samen oud worden.

10 Mijn glas is eerder halfvol dan halfleeg

Halfvol! Een makkelijke keuze zeker na 2001. Positief blijven denken, vooral als je kijkt wat er verder in de wereld gebeurt. Nederland is zo gek nog niet.

11 Als je morgen bij mij komt eten dan krijg je

Kom maar langs. In de koude tijd van het jaar krijg je een klassieke boeuf bourguignon en een crème brûlée als nagerecht. Beide een dag eerder voorbereid.

P.S. Er zijn er die smachten naar mijn echte gehaktbal met andijvie.

van Joke Botjes

1 Geboren en/of getogen

Ik ben geboren in Midwolda (Oldambt) en woon alweer 50 jaar in Assen.

2 Gewerkt bij de ANWB

In Assen in de ANWB winkel (van kantoor-vestigingswinkel) van 1 mei 1972 t/m 31 mei 2012.

3 Hoogtepunten

In mijn werk was het, het blauwe ANWB deel te zien veranderen en te zien groeien. Van die verandering maakte ik deel uit en dat maakt mij gepast trots.

4 Dieptepunten

Een dieptepunt was de reorganisatie van de winkels in 2012. Met name de emotionele impact die dit had op collega's die er al heel lang werkten.

5 Pensionering, een verlossing of een ramp?

Na 40 jaar ANWB heb ik nog vijf jaar als receptioniste gewerkt bij een Landal-bungalowpark. Het minder nodig zijn vond ik lastig. Het heeft een tijdje geduurd voordat ik daaraan gewend was.

6 Tijdspassing

Mijn dagen zijn te kort! Ik ben spontaan en heb een enthousiast karakter. Daardoor komen er veel leuke mensen en dingen op mijn pad.

7 Als ik mij alleen voel dan?

Ik heb een goed sociaal netwerk en kan goed op mezelf zijn. Die persoonlijke bagage zorgt ervoor dat ik me eigenlijk zelden of nooit alleen voel.

8 Ouder worden is leuker dan vroeger voor mijn ouders

De automatisering en de rol van de sociale media hebben tussen mijn generatie en die van mijn ouders zo'n vlucht genomen dat het lastig vergelijken valt. Ik had ze graag iets meer prikkels gegund. En voor onze generatie misschien juist weer iets minder.

9 Als ik nog jong en fruitig was dan ...

Als ik nog jong en fruitig was dan zou ik kiezen voor minder zekerheid in mijn werk en vaker ander werk zoeken.

10 Mijn glas is eerder halfvol dan halfleeg

Mijn glas is halfvol maar mag het wel alcoholvrij zijn?

11 Als je morgen bij mij komt eten dan krijg je

Laat ik je eerst Assen zien en eten we daarna lekker in de stad, koken is niet echt mijn ding.

Op deze pagina vragen we elke keer twee VG-ANWB-leden het hemd van het lijf over hun leven.

Vitaal

Tekst en foto: Mieke Geurssen

Een paar weken voor mijn afspraak met Ruud Veenendaal, mailt hij mij dat hij gediagnostiseerd is met beginnende dementie ... We trekken de agenda's voor een eerdere datum. Ik wil hem toch nog interviewen voordat hij misschien echt zijn herinneringen kwijt is ...

Het wordt een bijzonder, maar prettig en ontspannen gesprek met Ruud en zijn levenspartner Henriëtte Laffeber-Popken.

Ruud wordt in december 83 jaar en is geboren in Utrecht. Zijn zus Ans komt acht jaar na hem ter wereld. Zowel vader als moeder zijn naar huidige begrippen niet echt oud geworden; vader 71 jaar en moeder 70.

Mede vanwege zijn Friese roots (vader Sijmen) brengt Ruud de oorlogsjaren door bij zijn grootvader in Dokkum. Hij doorloopt de lagere school in Nijmegen en Delft. In 1954 behaalt hij zijn mulo-B diploma in Alphen a/d Rijn. "Ja, ik ben vaak verhuisd", zegt Ruud. Ruud, die een talenknobbel heeft, heeft een voorliefde voor het Franse. Al tijdens zijn mulo-jaren heeft hij een Franse correspondentievriendin, Gilberte, en na zijn examens stapte hij samen met een vriend op de fiets om via Caen naar Parijs te fietsen en haar te bezoeken. In 1962 trouwt hij met Janny.

Uit dat huwelijk worden vier dochters geboren. Helaas strandt het huwelijk in 1986.

Uiteindelijk vindt Ruud weer zijn geluk bij zijn huidige partner, Henriëtte, zijn liefde, steun en toeverlaat. "We vervelen ons gelukkig nooit", glundert hij.

Landmeter!

Zijn werkzame leven start in Nijmegen op het kantoor van een bouwbedrijf. "Ik had het wel naar mijn zin hoor, maar ik wilde graag landmeter worden", vertelt Ruud. Hij solliciteert bij Rijkswaterstaat en wordt prompt aangenomen als ploegchef bij de Meetkundige Dienst in Dokkumer Nieuwe Zijlen. In dat gebied heeft hij veel gemeten en heeft hij de sluiting van de dijk - waardoor de Lauwerszee Lauwersmeer werd - van dichtbij meegemaakt. In 1973 behaalt hij, door naast zijn werk 's avonds te studeren, zijn ingenieurstitel, ing.! Met een onderbreking om de militaire dienstplicht te vervullen, blijft hij ruim 30 jaar bij deze dienst van Rijkswaterstaat werken.

In 1988 vraagt de ANWB hem om Regionaal Vertegenwoordiger Noord (Groningen, Friesland, Drenthe) te worden. Het is een nieuw in het leven geroepen functie. "Ik mocht lekker pionieren om er vorm en inhoud aan te geven. Contacten opbouwen en onderhouden met provincies, gemeenten en de grensregio Duitsland, met name over verkeersveiligheid. En natuurlijk veel overleg bij de ANWB Den Haag", legt Ruud verder uit. Het resulteert in een breed en gevarieerd werkterrein: van radiopraatjes voor de regionale omroepen tot

spreken voor een zaal vol vrouwen en het initiatief om de Podagrissen-fietsroute (van Assen naar Bad Bentheim) te ontwikkelen. Met hulp van de eerste vrouwelijke ANWB consul Verkeer en Vervoer, Ineke Koning, wordt de workshop 'Wat kan ik voor u inschenken' ontwikkeld in de strijd tegen het gebruik van alcohol in het verkeer.

Naast zijn ANWB-werk is Ruud van 1970-1974 en 1982-1994 gemeenteraadslid in Assen voor respectievelijk D66 en PvdA. In 1999 wordt Ruud voor zijn grote verdiensten benoemd tot Ridder in de orde van Oranje Nassau.

Zijn reizen voerden hem onder meer naar Afrika, China, Indonesië, Kameroen en de Oostbloklanden. Afrika heeft zijn hart gestolen. Hij is sponsor van AMREF Flying Doctors. Dit jaar hebben Ruud en Henriëtte voor het eerst een woonboot in Friesland gehuurd. Voorheen werd er met de caravan door Europa getrokken.

In verband met zijn diagnose heeft Ruud zijn rijbewijs op voorhand zelf ingeleverd: "Ik doe nu chic, ik laat me rijden ... Ik ga nog net niet op de achterbank zitten."

Samen hebben zij nog veel plannen voor de nabije toekomst; theater-, bioscoop bezoek, concerten. Ruuds levensmotto is dan ook:

"Doorgaan met leren om leuk oud te worden"

Pensioen & Zorg

Pensioen en oliebollen

Wat hebben pensioenen en oliebollen met elkaar te maken. Misschien meer dan u denkt. Voor oliebollen is 31 december een datum van bakken en opeten. Zo uit de pan zijn ze toch het lekkerste. Bij pensioenen was vaak op oudejaarsdag al duidelijk dat er voor het pensioen van het ANWB Pensioenfonds geen verhoging in zat. Of met een moeilijk woord, geen indexatie. Dus niet een klein beetje meer om de gestegen kosten van levensonderhoud op te kunnen vangen. Die gestegen kosten noemen we dan weer inflatie. En dat woord is de afgelopen maanden vele keren gevallen.

Om in oliebollen termen te blijven; de inflatie rees de pan uit. Er worden in de pers percentages genoemd van 4% of meer. Maar met die cijfers moet je voorzichtig zijn. Het is de vraag met welke periode de vergelijking is gemaakt én met welke factoren rekening is gehouden. Het CBS (Centraal Bureau voor de Statistiek) hanteert door de jaren heen een 'CPI-mandje'. Daar is weer een afgeleide versie van, waarin subsidies en consumptiegebonden belastingen (motorrijtuigenbelastingen, etc.) en veranderingen bij productgebonden belastingen (bijvoorbeeld btw) niet zijn meegenomen. Met dat CPI-afgeleide mandje is tot en met oktober van 2021 een inflatie berekend van 3,3% ten opzichte van oktober 2020. Met andere woorden, voor dezelfde producten als in 2020 bent u in een jaar tijd ruim drie procent meer kwijt. Na 31 december weten we hoeveel de inflatie over het jaar 2021 zal bedragen.

Gemiste indexatie

Op zich is een inflatie voor een consument geen groot probleem zolang de extra kosten maar gecompenseerd worden. Oftewel indexatie. Maar dat is de laatste tijd maar mondjesmaat het geval. Bij het Pensioenfonds ANWB is tot en met 2003 de inflatie volledig gecompenseerd. Van 2004 tot en met 2008 is er 20% gekort op de inflatie. Daarna is er geen cent meer bijgekomen. Sterker nog; op 1 april 2012 is er nog 1,2% gekort op het pensioen.

Al met al houdt dat in dat degenen die per 1 januari 2004 of daarvoor pensioen ontvingen nu ruim 21% achterstand hebben opgelopen voor wat betreft de inflatie. Vanaf 1 januari 2008 is dat iets meer dan 20%. Dat lijkt veel en het is ook veel. Maar er is een meevaller. De AOW is namelijk wel gestegen. Voor gehuwden die op 1 januari 2008 AOW ontvingen is het brutobedrag inmiddels met € 201,00 gestegen.

Vooruitzichten 2022

Het blijft koffiedik kijken tot de oliebollen zijn genuttigd, maar voor het komende jaar zijn een paar dingen op te merken: De AOW zal stijgen. De AOW is gebaseerd op het minimumloon en dat loon is weer gebaseerd op de cao-lonen.

De inflatie blijft een vraagteken. Het is de vraag in hoeverre

verhogingen tijdelijk zijn. Denk even aan de energiekosten voor de woning en de brandstofkosten voor de auto. Die kosten zijn flink gestegen, maar kunnen met een ruimer aanbod en een zachte winter ook snel weer dalen.

De *indexatie* is een nog groter vraagteken. Misschien denkt u hoezo? De waarnemende minister heeft toch gezegd dat er geïndexeerd mag worden bij een beleidsdekkingsgraad van 105? Dat klopt. En op 31 oktober 2021 stond de beleidsdekkingsgraad van het Pensioenfonds ANWB bij De Nationale APF op 106,6. Eind december vorig jaar was het nog 95,9. Dat is het goede nieuws. We zijn echter nog niet aan het einde van 2021. Als de waarde van de aandelen gelijk blijft of niet te sterk daalt, dan blijven de vooruitzichten gunstig. Maar dan rest nog de vraag hoe het met de rente gaat. De rente op de kapitaalmarkt is nog negatief, maar minder negatief dan eind vorig jaar. Er is dus hoop dat de beleidsdekkingsgraad van 106,6 niet daalt en misschien nog iets stijgt. Maar dan ... Met de ondergrens van 105 zou er dus geïndexeerd kunnen worden. Maar hoeveel? Dat wordt rekenwerk voor actuarissen en een besluit van het bestuur van het Pensioenfonds en het Belanghebbendenorgaan. Bedenk wel dat alles wat er volgend jaar per maand extra uitgekeerd gaat worden, ten koste gaat van het pensioenvermogen. Bovendien zijn er nog factoren als hogere of lagere levensverwachtingen van deelnemers en gepensioneerden, alsmede de kosten van het pensioenfonds die in ogenschouw genomen moeten worden. Kortom, reken u niet rijk. Met een kleine gok verwacht ik dat u per maand een oliebol – misschien aangevuld met een appelflap – meer zult ontvangen.

Rondje Nederland

In oktober heeft de VG-ANWB vijf bijeenkomsten in het land georganiseerd. Daar konden iets meer dan 300 mensen worden verwelkomd. Er waren twee inleidingen van leden van de VG-ANWB. Bert Nollen, namens de gepensioneerden lid van het Belanghebbendenorgaan bij het Pensioenfonds en ik als 'ervaringsdeskundige' na het overlijden van mijn vrouw in mei 2020. Het idee voor de bijeenkomsten begon bij mij aan de keukentafel toen de pensioencommissie van de VG-ANWB werd opgericht. Bert en ik hebben met veel plezier het rondje Nederland voltooid.

Het was nuttig om iets dieper in te gaan op de nieuwe pensioenontwikkelingen. Op een bijeenkomst van de Koepel Gepensioneerden in november hebben we onze kennis nog weer iets bijgeschaafd. Er moet nog veel werk worden verzet door diverse partijen voordat alles in 2027 is afgerond.

In mijn presentatie stonden vele rijtjes met aandachtspunten. Veel aanwezigen zouden die aandachtspunten graag op papier willen hebben. Met de redactie van de Buitenband is afgesproken dat die punten in een artikel in 2022 'op de rol' komen te staan.

Beno Koens
bkoens@hetnet.nl

Leden

secretariaat

mutaties per 23 november 2021

Nieuwe (aspirant) leden		regio		
Dhr. S. (Steven) Dijkslag uit Wapenveld, ex-wegenwacht, regio Flevoland Noord/Veluwe Noord			Apeldoorn	82
Dhr. J.M. (Jos) Dillen uit Lommel (België), ex-wegenwacht, regio Brabant Oost e.o.	74		Dhr. C.A. Kerkhoven, binnen Wassenaar	47
Dhr. P. (Piet) Doornbal uit Barneveld, ex-wegenwacht, regio Gooi e.o.	65		Dhr. F.J. Meerens, van Elburg (regio 86) naar Borger	92
Dhr. J. (Jan) Geuze uit 's Heer-Arendskerke, ex-wegenwacht, regio Zeeland e.o.	62		Dhr. G.B. Moes, binnen Tilburg	71
Dhr. W.H.J.J.M. (Willie) van der Heijden uit Nuenen, ex-wegenwacht, regio Brabant Oost e.o.	74		Dhr. J.C. Sitters, van Heerhugowaard (regio 14) naar Naarden	65
Dhr. N.G. (Nico) van der Laan uit Alkmaar, ex-wegenwacht, regio Noord-Holland Noord	14		Mw. E. Vervlossen-Esseling, binnen Tilburg	71
Dhr. F.J.M.L. (Frans) Luijck uit Zoetermeer, ex-inkoop analist, regio Zoetermeer	50			
Dhr. L.A.M. (Leon) Op den Camp uit Millingen aan de Rijn, ex-wegenwacht, regio Gelderland Zuid	80		Overleden	
Dhr. G.P.J. (Bert) van der Snoek uit Den Haag, ex-projectmanager ANWB Media, regio Den Haag Zuid/Westland	38		Dhr. G.J. (Gerard) van der Harst, Elburg, 7 september 2021	88
			Dhr. H.J.H. (Harry) Henkens, Wittem, 13 oktober 2021	77
			Mw. V.H. (Viola) de Jong, Voorhout, 25 september 2021, partner van dhr. R. (Rob) Hartevelde	20
			Dhr. P. (Piet) Konstapel, Staphorst, 12 november 2021	
			Mw. M.H. (Tilly) Werman-Muijselaar, Den Haag, 14 september 2021, echtgenote van dhr. J.J.A. (Hans) Werman	38
			Lidmaatschap overgezet op partner	
			Mw. T. Hekert-Erends, Groningen, weduwe van dhr. H. (Henk) Hekert	92
			Mw. A.A.C. Hol-Bosch, Biddinghuizen,	
			weduwe van dhr. F. (Frits) Hol	88
			Mw. P.M. Snijder uit Wittem, weduwe van dhr. H.J.H. (Harry) Henskens	77
			Overleden en uitgeschreven	
			Mw. E.E. Lauwers-Cannegieter, Den Haag, 4 augustus 2021	41
			Mw. Y. de Bruijn-Delenclos, Den Haag, 13 augustus 2021	47
			Mw. G. Duinsbergen-van Lunteren uit Leusden, 30 juni 2021, weduwe van dhr. B. Duinsbergen	65
			Dhr. H.C. van der Wende uit Veldhoven, 23 mei 2021	74
			Opgezegd en uitgeschreven	
			Mw. A.I. Battem-Kooy, Harmelen	59
			Dh. B.W.H. Beth, Ouderkerk a/d IJssel	53
			Dhr. A. Bongers, Made	71
			Dhr. G.J. van der Harst, Elburg	88
			Mw. F. van der Lans v.d. Ende, Leidschendam	23
			Mw. C.M. van der Steeg-Braak, Heerhugowaard	14
			Dhr. A. Bongers, Made	71

Herinneringen

Op de oproep in het zomernummer naar herinneringen uit het rijke verleden van de ANWB stuurde Peter Horvers een bijdrage. In 1999 was hij een van de 200 collega's die afreisden naar Galtür in het Alpengebied om daar hulp te bieden en/of gestrande auto's naar Nederland terug te brengen.

Galtür

Het lawinedrama van 1999

Uit de berichtgeving in de pers was al duidelijk dat er heel veel leed had plaatsgevonden met doden en gewonden. Veel ongedeerde toeristen waren door de lawines ingesloten en zij werden eerst per helikopter bevrijd en overgebracht naar Innsbrück. Vandaaruit werden ze gerespatriëerd. Wij, van de ANWB, kwamen pas in actie nadat de wegen weer vrij gemaakt waren en de ÖAMTC alle voertuigen uit het gebied Galtür hadden verzameld in Innsbruck.

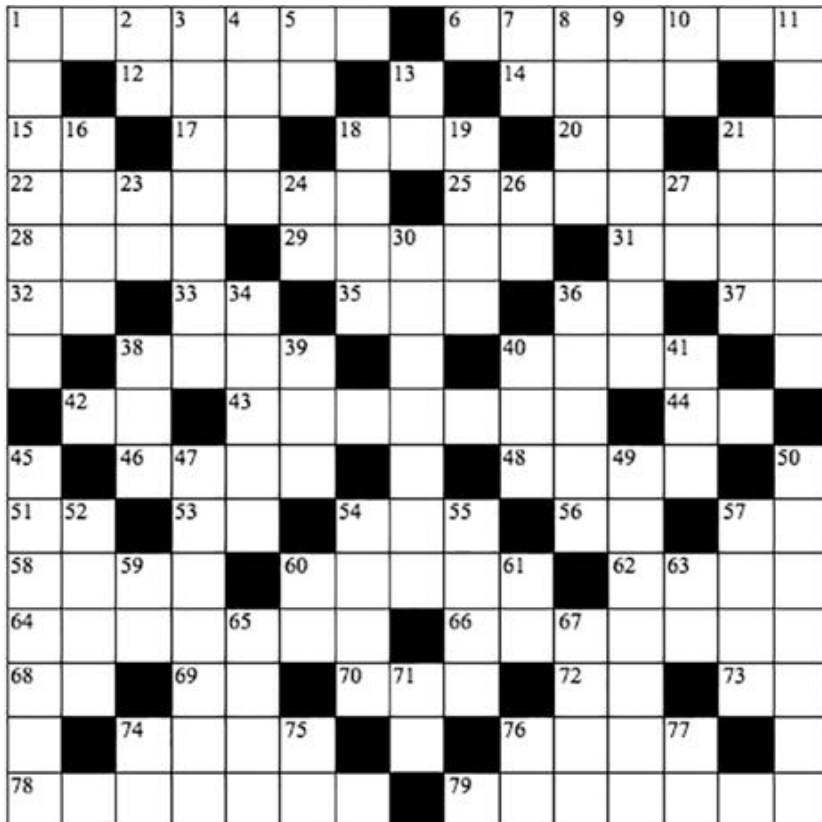
Met zo'n 200 wegenwachters en vrijwilligers uit andere ANWB-afdelingen zouden we al die voertuigen gaan ophalen en terug rijden naar Nederland. Veel auto's waren nog in rijdbare staat en konden na het 'uitgraven' gewoon rijden. De stemming onder collega's was perfect, velen hebben ook afspraken gemaakt voor een gezamenlijk diner en overnachting onderweg naar Nederland. Ondanks de ellende die veel Nederlanders daar meege-

maakt hebben, hadden wij een uitstekende en bijzondere happening. Terug in Nederland waren we allemaal weer individuele hulpverleners die de voertuigen bij de getroffen eigenaren hebben afgeleverd.

Wie heeft leuke herinneringen aan een of meer speciale uitstapjes met de collega's? Heb je je levenspartner bij de ANWB gevonden? Of staat er een andere herinnering nog in je geheugen gegrift... Stuur je herinnering in, samen met wat foto's en wie weet verdient u die € 25!

Verdiend:
€ 25

© ruiterpuzzel.nl

6	25	13	50	49	35	30	15	39	43	78	74	4	79
---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	----

Horizontaal

1 Nogal koud 6 pan om iets op te warmen
 12 schram 14 prachtig 15 jongensnaam 17 in het
 aangehaalde werk (Lat. afk.) 18 gat in 't ijs
 20 autoteken Turkije 21 gewicht (afk.)
 22 vloeibaar medicijn 25 onderscheidingsteken
 28 indrukking 29 vlegel 31 soort straat
 32 maanstand (afk.) 33 getij 35 opgerold papier
 36 lengtemaat 37 Rijksdienst (afk.) 38 het
 werpen van jongen 40 plezier 42 bijwoord
 43 een ieder 44 voorzetsel 46 salaris
 48 familielid 51 alles 53 edelgas (symbool)
 54 niet dichtbij 56 automerk (afk.) 57 militaire
 rang (afk.) 58 prima 60 huilen 62 namaak
 64 hemelse wezens 66 zijn intrek nemen
 68 luitenant (afk.) 69 muzieknoot 70 verpakking
 72 symbool voor aluminium 73 overheids-
 organisatie (afk.) 74 deel van de hals 76 plaats in
 Utrecht 78 edelgas 79 elektrische artikelen.

Verticaal

1 Brijachtige klomp 2 klein kind 3 beschonken
 4 sportieve jas 5 boom 7 dagdeel (afk.)
 8 gesteente 9 paddenstoel 10 wiskundig getal
 11 rangtelwoord 13 voorzetsel 16 haal
 18 nogmaals 19 werkhemd 21 oud voorwerp
 23 goud (symbool) 24 de jongere (afk.)
 26 Europees land (afk.) 27 symbool voor Gallium
 30 van koper 34 kleur 36 uitgebouwd venster
 38 organisatie (afk.) 39 ontkenning 40 smart
 41 leuk 45 in dichte massa neerkomen 47 niet
 dezelfde personen 49 door overerving
 overgaand 50 koude woestijn 52 ontstekings-
 koord 54 kerel 55 schoon 57 kleur 59 land-
 bouwwerktuig 60 persoonlijk vnv. 61 de
 onbekende (afk.) 63 edelgas (symbool)
 65 zonder inhoud 67 waterkant 71 voorzetsel
 74 boksterm 75 muzieknoot 76 aardrijkskundige
 term 77 karaat (afk.).

De oplossing uit het herfstnummer luidt: **LEXICOGRAAF**

We hebben 58 inzendingen ontvangen. De trekking door onze "huisnotaris" heeft plaatsgevonden op 25 november jl.

De winnaar is geworden: de heer S. van Setten te Arnhem.
 De felicitatiebrief en de prijs, een VVV-cadeaukaart ter waarde van € 25
 zijn inmiddels naar de winnaar verstuurd.

De oplossing van deze puzzel inzenden vóór
 25 januari 2022.

Hans Middelraad
 Stortemelk 22, 2401 BZ Alphen a/d Rijn
 of per e-mail naar: puzzel@vg-anwb.nl

Eerste excursie voor 2022 bekend!

Noteer de data 13 en 18 mei in uw agenda. Bij voldoende belangstelling (maximaal 60 personen per dag) gaan we naar het Nationaal Park de Hoge Veluwe met voor elk wat wils. Een bezoek aan het Kröller Müller Museum, óf een rondleiding door het prachtige Jachthuis, óf op eigen gelegenheid lekker door het park wandelen of fietsen, óf misschien zelfs een combinatie van twee mogelijkheden.

In februari kunt u de uitnodiging, met een uitvoeriger beschrijving van de mogelijkheden, hiervoor tegemoet zien.